

Resebrev Nr 71

10-18 juni 1974

HOTING-GÄDDEDE-STEKENJOKK- SAXNÄS-VILHELMINA-LÅNGSELE

Detta var på den tiden man kunde välja att resa med SJ spontant, välja valfritt resmål i sista stund och köpa biljett till fast pris (och inte som nuförtiden tvingas boka veckor eller månader i förväg för att få billig biljett). Jag kikade på järnvägskartan i väntsalen på Lunds centralstation och fann att en resa till Hoting i nordvästra Ångermanland skulle vara kul, och därefter göra en vandring i närliggande fjälltrakter. Sagt och gjort, jag anlände Hoting via stopover i Gävle, och vidare med buss till Norråker. Bara för att erfara av lokalbefolkningen att det fortfarande var mycket snö och olämpligt att vandra. Istället gjorde jag en skön liftarfärd på fjällvägarna i norra Jämtland och södra Lappland full av upplevelser. Höjdpunkten var dagarna i en fjällstuga nära Ankarede (som finns separat beskriven i resebrev 6)

Järvsand vid Flåsjön

Postbussen vid Stora Blåsjön

Saxnäs, Marsfjället vid Kultsjön

Bieliteforsen

*****

Höing 11.6.74, kl 21.30

Då nu min vandring mot fjärran mål inletts och en
 första försnack på vad som komma skall nu blivit mig
 givet skriver jag detta brev i förhoppning att du
 förstår till vem mina tankar i en stid skön
 flödar och ^{som} lättar upp den eljest hårda vandringen
 med dess stundom stora problem, såsom mygg,
 höthet, oöverligt bemötande och problem att hinna med
 tåg. Det var en hård omställning att från den hyggan
 underbara tillvaron med dig plötsligt åter konfronteras
 med resandets följder och vedermödos, och när jag
 igen efter att på förmiddagen ha shessat bort till Dornås och
 köpt en axelväska, ett batte och bitacketter, rusat hem,
 precis fått det väntade brevet fr. Linköping, snabbt till spör-
 vagnar och bort till centralen, 10 min kvar till avgång (11.10)!,
 en lång, het tågresa körs över hela Sverige (som jag fördees
 bla. med att läsa ett kapitel i vardera böckerna "Vad Marx verk-
 ligen sagt" och "Min vän Chechê", lustläsa tågtidtabellen och
 sova $\frac{1}{2}$. En psykiatropredikant som varit i Israel salt i samma

vagn och hördes med sin klara stämma ^{läsa} ~~läsa~~ bibelcitrat som
förelispöde staden Israels tillkomst ^{och berättar om sin resa} i övrigt varken samtalade
jag med eller tygsnade på någon medresenär <sup>men jag tänkte det var
mycket att ha lämnat där
Bryte av tog</sup>
i Hallsberg och sedan via Örebro och Falun till Gärdle, dit vi
kom 18.20. Direkt till vandrarhemmet på Bergsgatan vänt
för att finna att det är fullbokat. Hvar av medeltidens
kättingar hade ockuperat stället. Förestanderskan var sur
och tvär. Dessa "vandrarhem" i Sverige, det är skalkhetande
att när det någon emellan gång kommer en vandrare blir
man utkonkurrerad av gruppställskap och bilister.

Jag hade två alternativ, antingen ta ett nattåg mot
Norland eller att söka upp någonstans att sova. Frigade
två yngre killor efter snabbaste vägen ut ur Gärdle och
tämplat sovplats. De hänvisade mig till ett promener
ut söder utifrån någon kilometer och sedan till ett
skogsparti till höger. Efter att ha varit inne på en
bar och ätit middag och nytt en ljuslig, kall öl
följde jag deras rekommendation och fann mycket riktigt
skogspartiet, ett mindre ~~en~~ skönsmålad mellan två stora

vägar och ett bostadsområde. Precis mitt inne i det hela beslut jag mig för att bo och började packa upp och rensa tältet. P.g.a. av allt gräset var regnvätt och myggfloerade skyddade jag mig in i tältet och utlade ut sov säcken. Kl. var nu 21, tänkte vila en stund men snabbt fick jag klart för mig att jag var helt slut och lade mig därför för gott och sov underbart utan avbrott ända till kl 8 följande morgon (idag), det var hela natten varmt i tältet, helt vindstilla och lyft sånär som på klingande fågelsång. Myggen hade jag på behörigt avstånd, utanför innetältet som fungerar som insektsnät.

På kvällen alldeles efter ankomsten till Gärdle hade jag köpt tågbiljett till Helsing i Skövde kommun, nordvästra Ängersmanland, vid inlandsbanan med anknäppningslinje till Hängselse vid norra stambanan mellan Sollefteå och Örnstedsrik. Biljetten kostade 116 kr, t.o.m. stud. (Göteborg-Gärdle 110 kr) och dessutom kostade en platsbiljett 5 kr för att få åka med "Adalen" kl 9.55 fr. Gärdle till Hängselse.

Skövde på morgonen, för att inte missa tåget och för att

hinnas äte något innan, packade snabbt ihop och gick i
rätt tempo till stadens centrum och fann att det endast
hade tagit 20 minuter, 35 min. kvar ~~för~~ ^{till} togets avgång.
Då blivit rejält svettig av solen och värmen, in på
centralens café och drack 1/2 liter mjölk och åt en yoghurt
samt utnyttjade toaletten.

Köpte en DV ~~och~~ för att fördriva tiden på toget för jag var
orolig för att togresan inte skulle bli särskilt rolig, och
när jag stigit på toget och fann detta överbefolkat till max
sprack mine planer på att skriva brev etc. otört, i min
kupé var när jag satt mig samtliga platser upptagna, 8 st, ingen
plats för min packning fanns ej utan det fick stå i korridor
hela resan, men ack vad fel bedömning jag gjort.

En verklig gemenskap utvecklades mellan oss i kupén,
en stämning som fick mig att tänka på rydenropa eller
Asien, inga sina minner utan livliga samtal till höger
och vänster mellan alla, vitt skilda personligheter.

Ljusglimten framförallt var en 6-åring, otroligt livlig och
festlig kille som reste helt själv fr. Stockholm till Kramfors

för att tillbringa sommaren hos ställingens där. Så var där en fruktig, hel affärsman som skulle på snabbresor i Örnshöjden och som blev som en far till 6-åringarna, en medelålders, astmarjukt dam fr. Stockholm som höll upp konversationen med alla ända tills hon steg av i Sollefteå 15.39. Vidare en 25-årig flicka med barn som går på lärarhögskolan i Uppsala och nu var på väg hem till föräldrabemmet i Kängsele. Slutligen en man som hade köpt med sig en hel brunt deppskedning, och som hade rätt många vettiga synpunkter och en kvinnor fr. Gäddede som deltog i samtalen utom att utge sig för något speciellt. En härlig blandning.

Kärte DN men mer blev inte uttalt under färden, skrev ett kort hem under ett 25-minuters uppehåll i Sundsvall som jag tillbringade på en bänk utanför stationen och lapade ned och åt glass. Förste gången jag passerat igenom städer som Hudiksvall, Härnösand, Sundsvall, Kramfors och Sollefteå, övermuntaget förste gången i Ångermanland (Nu återstår bara Öland och Gotland i Sverige så har jag sett "allt") Kom till Kängsele kl 16 och där var det bara att promenera

över perongen till rälslussen (1 vagn) mot Hoking som avgick
därefter. Skrivigt att åka på åka rälsbuss genom
Norlands inland, genom djupa skogar med ljust små
jordbruk insprängda (därst fler nedlagda och igenvuxna) och
sjöar. Nedre Ångermanland, Adalen inriktat aviken
fr. det traditionella för inre Norland, genom att skogarna
helt stor del består av lövhöl, björk framförallt - ger ett
mycket och behagligt intryck av landskapet, inte hägrigt
och mörkt som av gran skogen.

Tåget följer länge Ångermanälven, flera kraftverk och
mycket timmer i älven. Så smärningom aviken järn-
vagn fr. Å-älven och följer intället upp till Hoking en
biflod som lyfter namn, här i Hoking heter den Tärjätälven,
längre ned heter den Fjällsjätälven.

Nu är kl 23, fortfarande helt ljus ute, jag skriver detta
inne i tältet utan ficklampe. Inte speciellt kallt, och fort-
farande fullständigt vindstilla. Jag bor på en fins
gräsäng 10 meter fr. älven (som här är bred som en mindre
sjö, och där mängder av hummer flyter) långt fr. bebyggel-

sen och riksvägen mellan Östersund och Storlien. Njuter till fullt av tillvaron och den skarslegna utsikten över den åmperade terrängen och älven.

Kom till Høbing 18.15 (av de 7 passagerarna i kängorna var 2 kvar i Høbing). Kallade på stationens tåg o buss-tider och bestod att imorgon ta en buss kl 10.30 in till kyrk-färd eller Norra och därifrån vandra vidare in mot fjällen. Dessförinnan måste jag skaffa mig en karta över trakten, och jag har kallat samhället - vet att det finns en turistbyrå och en papperhandel som bör ha kartor.

Høbing är verkligen en häls, dödsstort, dock finns här två kyrkor och en bar, där jag åt legens middag 'Beff Briss' för 8 kr, med champignoner.

På stationen fyllde jag på min vattenhämtare för att ha i bäck, och att ha. Gick direkt på stationen igenom samhället till största delen bestående av villor och baracker, och ut på en stor äng ned mot älven, och det är där jag nu befinner mig. Parkade genast upp, in med grejorna i bäcket och sedan ut på promenad

i byn, åt 20.30, sedan tillbaka igen, njustande av
utredningen. Kl. nu 23.20, fortfarande ljnt.

Som du märkt är detta brev väldigt detaljerat.

Det beror på att det är min dagbok (!) jag skriver.

Istället för att sitta i 2 tim och skriva dagbok och sedan
efteråttagelse 2 och skriva brev till dig blir jag det samman
och hoppas att du inte misstänker att jag skriver en
eller kopieras detta vid senare tillfälle. Du kan
kritisera att innehållet inte liknar ett brev utan mer
en rönne reseberättelse, men problemet ligger i att jag
inte kan skriva om en sak med glöd två gånger i rad,
ankingen blir böjge medelmåttiga eller också blir bara
det första bra, om det nu redan var dagboken eller
brevet till dig.

Om jag dock här på slutet skulle vara lite personlig.

Hoppas du trivs med jobbet (och du inte var alltför hårt förtädd)

Jag saknar dig något vassinnigt, men enligt Karl Marx (i
Fischers bok) är en hids pinnvaro p. varandra enbart bra,
en nödvändighet för att möjliggöra övergången av

naturen till människo-natur och med tilläggsordet genom kärleken.

Som du redan vet är jag mottaglig för kontakt, Poste Restante Indriten, före midsommar^{20.6}. Varken före eller efter detta tror jag det är värt att jag utlovar någon adress. Jag kan ju ringa dig också innan jag kommer åter. Av mitt långa brev behöver du inte utläsa något tvång på motsvarande insats. Just nu är vi i olika situationer, jag gör och tänker hela dagarna och nyfaste av livet, du kämpar för brödfödan och har annat att göra vid melan om. Även en kortare hälsning emotas med glädje.

Nej, kl. är nu mycket, måste sova!

På återseende, stor kärlek
Lars

Onsdagen 12.6.74, Jävsand vid Fläsjöns sydsida, Skönsunds kommun, på vägen mellan Skönsund och Gäddede. Kl. är 2030, solen har precis gått ned, jag sitter i tältet, placerat alldeles vid stranden, på en äng, och har läst några kapitel i ho-Johanssons "Traktorn". Kådhade middag för ett par timmar sedan, smörgåsar, körs med ris och champignoner, te och blåbärsoppa. Vattret är en bäck i närheten.

Hej!

40 km fr. Gäddede, 13.6.74 kl 21.30

Men än så blev det ej skrivet igen för jag fruktat om i vagnen och lade mig att sova. Dessa två dagarna har varit fina, skilande solskar och sommarvärme, dessutom har jag helt lagt om mina resplaner. Då jag av lokalbefolkningen fått bekräftat att det är olämpligt att gå i fjällen nu, med mycket snö och vatten av smösmältningen, har jag övergett till att lifta mig runt i hakken. Något som underkänns av de vänliga jämtarna men försvaras av deras ringa hafiken och de dödliga myggen. (När jag nu sitter i tältet som jag har satt upp alldeles invid en fin sjö, en konstgjord som ^{så} många av sjöarna här, några kilometer ovanför

knäplocksbryggat i Bågede, är jag trungen att vistas inomhus
då eljest myggen angripes oupphörligt och stör mig när jag
äter mine smörgåsar, dricker choklad och plöskar om och
lägger förband om mina slitna fötter - jag har ke blåsor
på vändare föter.)

Tjän steg jag upp vid 9 när solen gassat på ordentligt och
det var helt i tältet hots kluffsvävar, packade ihop och
promenerade uppfyll Samhället. Gick in på turistinformationer
på Vårdsthuset Rairi och erhölet ett par turistkort och en del
upplysningar om sevärd i kommunen. Därefter till stationen
för att fara med postbilens till Noräcker kl 10.30.

Kostade 13 kr för en sträcka av 5 mil och 1 tim 15 min färd inkl.
stopp vid alla affärer och poststationer. En fin tur, längs
Tärnjönns hela östrida. Tärnjön är också en konstgjord sjö.

Väl framme i Noräcker började så njätva vandringen hade
jag tänkt. Någon verklig kunskap om avståndet in till
fjällen hade jag inte, hade jag haft det skulle jag knappast
valt den väg jag gjorde, nämligen en mindre väg, dock
anfallerad fr Noräcker in till Härbergsdalen, en återvändväg

på ca 5 mil. Jag visste att en vandringsled, kallad Sjunfjälls-
leden, börjar i Härbergsdalen och leder över till Ankarade, en
ort där samerna har en mörse varje midsommar och Steken-
jokksvägen - den outalade, nyinrigda, kallad "Sveiges vackraste
landsväg" och om vilken hungerskiiken i St. Bläsjön gällde.

Började gå, över Saxälven, genom byn Rotnäset och sedan
uppför en backe genom skogarna. Efter ett par kilometer tog
jag paus, och alldeles när jag sedan skall sätta igång igen
kommer det en bil fr. en anslutande väg och en 35-årig
kille erbjuder mig skjuts en bit, 2 km upp till byn
Tjännmyrberget där han bodde. Väl där blev jag inbjuden
på kaffe, och fick tillika hans fru och en granne. Man höll
på att laga vafflor så det blev en härlig fikar. Kattol för
att stärka köket, sedan koka-kaffe och vafflor. ~~De~~^{De} hade
bott 10 år i Västerås men flyttat hem igen, varit på kunde-
hamevalen 1970 och visade bilden lagas där.

Man diskuterade flitigt möjligheterna för mig att få luft
vidare till Härbergsdalen (små chansen), men nu öppnade mig
andra perspektiv. Han, Göste, skulle nämligen köra till Ström-

sund och besiktiga granplanens bil och då kunde jag följa
med till riksvägen mot Gäddede, 342, fler bilar där, och
sedan ge i fjällen söderifrån istället för fr. öster.

Jag accepterade villigt (och kanske redan nu bestod jag
att sakta på liftning istället för fjällvandring, ty Gösta
berättade att han varit uppe i Borgafjäll i söndags och där
var massor av snö kvar, dessutom fick jag veta att man
kommer att anordna skidövningar i Stokenjock till iuldsom-
mar. Vi for med delamma och denne gång med hög
fart och Mercedes längs Tärjans västside förbi Svedje
och Aldernäset till körnk, där vi vängde av till höger mot
Körberga. Kom ut på den breda, asfalterade riksvägen mellan
Skömsund och Jokkmokk, där jag snart blev antämlad vid
avfartsvägen mot Gäddede, med en skylt som anger avståndet
dit till 123 km. Under färden berättade Gösta om
skogsbolagens ~~by~~ stöd av bondeskogarna under de
slåliga åren, och deras hänsynslöse framfart med kal-
hyggen, etc. Han berättade också att byn Tjärnmyrberget
ursprungligen var en fåbock till Norrärke, att det var

Imorse gick jag upp 9 och tog sedan lång tid på mig, druckte och åt maten, packade ihop och fylld på min vattenkännare för att ha dricksvatten under dagens tillfärd.

Jag såg hur postens gula buss dundrade förbi, men jag ville ej ta den utan till 11 när jag var färdig började jag vandra.

Efter bara 10 min promenad träffar jag en heutig leutnant som kommer på sin häst, och vi snackar bort 5 minuter.

Denne hade en svager i hund (alla jag träffar har nog med hund allgora - de ägar hade utse stekningar där - i S. Sandby).

Jag var nu inne i byn Håvsnäs, en vidsträckt by på flera kilometer. När jag under en paus i diket ruller och väntar på en av de förtaliga bilarna kommer plötsligt bonden jag snackat med på bil, på väg till posten, och jag följer med 2 kilometer. Därefter var det åter hopplöst, sått på flera ställen, vandrade därefter med allt mer ömme fötter, himmarns gick, vädret blev mulet, jag hann läsa ut hela Stig Claessons "Min vän Charlie", mycket fin bok och så då till slut när kl. är 14.15 kommer det en stor långvadare som stannar för min hustru och

finnar som var de första kolonisterna, att hans farfar var rallare från Dalarna, kom hit och bosatte sig på 1890-talet.

Blev avstängt 14.30, sedan var det som förgjort att få någon ytterligare lift. Jag gick och gick på en utstickig väg med bane tät granskog och kullhyggen, till höger den stora Flärsjön, som emellanåt blev tillgänglig och där jag fick tillfälle att vila och bada fötterna.

Inte ett beboett hus förrän efter 10 km då jag var vid byn Jämsand. Kl var 17 och jag bestod att slå läger, alldeles efter byn tillade jag den fina äng och den potlande bäck där jag sedermera slog mig ned vid.

Satt ute i solskenet och lagade mat, plöskade fötter och tillade skorna tills myggen blev för svära.

Nöjt av tillvaron.

Lite varmt som det är på dagen, lite kallt är det på natten, men i sovstället märker man intet av temperatursänkningen, däremot blir man snart varse morgonkylan, och man bringas knyta upp och ta en ny ytterligare.

Jag mår så fort det går med 20 kg på ryggen bort och
håller upp både mig och packningen in i förankryften.

En himmelhal, men inget himmel, nu skulle han till Båge-
de och hämta en hakke. Inte hela vägen till gäddede,
men gott och väl 7 mil närmare och det är ju alltid
hacksamt. Rätt ~~samt~~^{mer} blev vägen betydligt bättre.

Från Alarnäs var det en fin asfalterad 110-väg (mot
70 och gavs första 2 milen för Lövberga) så vi kom snabbt
fram till Bågede, redan strax efter 15. Samtalade lite grand,
men inget speciellt nytt. Radion på dessutom.

Alldeles vid Bågede går en avstapväg in ~~mot~~^{till} Hallingså-
fallet, en stor sevärdhet, en av Europas största kanyonbild-
ningar, 43 meters vattenfall men i en 800 m lång kanyon
vars lodräta väggar är upp till 60 m höga.

Funderade på att försöka lifte dit, 3 mil, men anade att
kraften dit var om möjligt ännu mindre än på den
store vägen. För att pröva gick jag in vägen, med
till älven och kraftverksbygget och på den andra stranden
slog jag mig ned och åt middag samt kollade antalet

bilan till fallet. Att ärsoppa med höns, samt blivör-
soppa. Jättegott. Tog 45 min på mig, under den tiden
kom det 1 bil och körde mot fallet, 3st kom därifrån.

Alltså knappast underlag för liftning, istället tillbaka till
riktvägen och förbättrade det omväxlande utbudet och gåendet.

Flera bilan med gott om plats körde förbi, ingen stan-
nade. När kl. var 17.30 körtade jag och stack ned till
sjön till vänster om vägen, med ett skogsparti och berg i
degen emellan. Satte mig ned vid strandkanten och
njöt länge. Sedan omplaskning, mygg, bättningsättning, mygg,
vattenkänning och så in i kottet för gott 19.45. Drickit
varm choklad och ätit mackor, läst broschyren och
kackor och skrivit det här. Kl. nu 23.20. Myggläst.
Har föresten bytt film på kameran idag.

Det är inte blodet, allt mitt tal om det fina
med ensamhet och isolering och brott mot vardagen, är
det jag som är den sämsta med att gå iland med
uppgiften. Vad jag vill ha är ju saka motbakor, massor
av vänner, nya spännande människor - det är människor

jag vill träffa. När jag sitter här ute i naturen 4 mil
fr. Gäddede och har det hun bra som helst, jag borde njuta
fullständigt gör jag det inte (närst är här vackert, inget tal
om det), mina tankar kretsar hela tiden kring livet
i hund, i göteborg, i gäddede, ~~huru~~^{huru} de människor jag träffat,
tankar kring möjligheten att få dricka en kull öl i gäddede
på en bar, hur jag skall ta mig härför med till Rignor
i Solarna, när jag skall få återse dig etc. etc.

Det är bara ett erkännande, jag är inte typen att vandras
ensam, fjärran fr. all mänsklig kontakt, nästa gång jag skall
njuta naturen blir det inte ensam. Jag blir tokig av det,
är man två både underlätta det och initialstruften ökar.

Nej, godnatt, varm kram fr. Lars.

Nära ~~El~~ Bielikeforsen, ca 7 km fr. Sarnäs på vägen mot
 Vilhelmina, 18.6.74 kl 0.10. Sitter i tältet med ficklampan
 tänd och skriver ned handlingarna vid Ullensjön, blir inte
 klar nu kvällen. Detta ställe där jag nu befinner mig (en
 bit ovanför landsvägen i grannskog, nere i dalen flyter en
 elv som är en av Ångermanälvens ~~stora~~ tillflöden, med
 flera ljuviga forsar, bl.a. denna Bielikeforsen), ^{är otidligt med mygg} Annu är

po: inakt ställe heligade hande vand se efterhängna.

(de stora fjällen alltså närovarande, men i morgon
 när jag tänkt fara vidare mot Vilhelmina kommer det
 att bli i lägre belägna trakter, nämligen skogsbygden. Vilhel-
 mina ligger på ca 350 m. ö-h., just nu är jag på 500 meters
 höjd. Precis som jag skrev skrevade jag uppe vid
 Sakälven nästan hela dagen, skrev brev och vykort t. Gunnar,
 Ingrid, Sylvén och Jörgen, åt dillkött till middag, läste vidare i Färdan
 och njöt av att sitta i skuggan. Jag visste att bästa
 chansen att få lift vore att sitta på när arbetarna vid
 gruvbygget slutar ~~kl~~ kl 16 och skall fara ned till barackerna
 eller sina hus i Klimpfjäll, så när kl var 15.45 packade jag
 ihop mina pnylar och var nere på landsvägen 16.15.

Mycket riktigt utäknat, där kom en caterpillar, där kom en buss som transporterade arbetare ned till Klumpfjäll, där kom en del privatbilar och en av dessa stannar och ger mig lift ned till Klumpfjäll och bensinstationen där. Jag direkt in och köper mig en glass samt en tidning, den enda man har - Västerbottenskuriren. En verklig besöks- lördagsmumret, endast lokalnyheter, reaktionära åsikter.

Promenerade därefter ut in Klumpfjäll och lifade, efter 15 min stannar en ung kille i en Saab som kör mig ända till Saxonäs. Något konstig bryn, pratade inte alls, endast besvarade de yfranden jag föllde om vädret, naturen etc.

Magnifikt, grandios natur längs Kultsjön. Största delen av färden hade man ett gottelikt, fantastiskt underbart fjällmassor som man om Kultsjön, Marsfjället, vars högste topp är på 1589 m, lustiga formationer, såg intjudande ut att vandra över. Kom till Saxonäs (som förresten också heter Marsfjäll fast det ligger på andra sidan sjön), med ljustigt läge, turisthotell och hela faderullan vid 18-tiden, blev avslöppt alldeles efter bryn. Jag ställde mig och stod länge och nyöt

Marskfället, Kultsjön och fjällen i söder.

Början går, men finner till min förtjusning en strand där man tydligen bippat sand för att göra det behagligt (i övrigt ^{består} ~~en~~ botten av slippiga stenar) och ett badhus fullt med bräte.

Klädde av mig direkt och plumsade i. Jättestönt, fast vattnet var kyligt (dock inte farligt) ungefär som i Ullensjön.

Efter att ha suttit och njutit av solen och tortat en rejäl stund, plöskat om fötterna (där har nu när väl högerfoten blivit hårdad vänsterfoten börjat klänga till sig - 5 blisor på den foten, 1 kvar på högerfoten [?], som väl är blisorna inte placeras direkt på fotdynorna - isofall skulle jag knapp kunnat gå - utan på tår och på sidorna) och funderat på hur gärna jag ville komma till Vilhelmina (det hade jag ingen speciell lust att skynda till) så satte jag igång att marschera och jag marscherade i snabbt tempo de 7 kilometerna till dit där jag nu är, pausade vid de 2 forsar jag passerade på vägen, men myggen klängde mig alltså inte ridare.

Kom hit vid 9-tiden, dödsvarm, men jag fick inte vila

(E)

för myggen utan snabbt upp med tält, dock för att få maximalt ljus i tältet och ändå inga mygg nöjde jag mig med innertältet. Sedan väl inne i det kunde jag skissa ut, te av den dyngsmå höjan och dricka vatten, kämpat igen den första försen. Läste ut Fischers bok. Kokade vatten och drack upp den rosta chokladen (~~igertvill~~ drack jag upp den rosta blåbärsoppa - jag försöker göra mig av med maten nu när resan börjar lida mot sitt slut) och åtade några mackor.

Vid 21:30 gjorde jag slag i saken, ut till myggen och slog upp tältet på riktopp och möblerade med alla mine pnylar. Sedan dess har jag suttit här och skrivit, kl. är nu över 1, jag orkar inte upp för att kunna ta bussen imorgon (den passerar här ca kl 9), utan jag försöker lifte och gör snute det är det ingen halasthof, jag behöver inte vara i Vilhelmine förtän senast onsdag kl 17:40 för att hinna till Dalarna innan min studentabatt på tågrijetten upphör att gälla över helgen.

Väntsala, längsele järn, 18.6.74 kl 22.10. Sitter här höllt
och väntar på att enligt nya tidtabellen kl 23.00 fara söder-
ost mot Gäule närmast. Kommer dit 5.42, nytt tog kl 7.00 mot
Ludvika dit jag så anländer 9.30. Som nu är ^{har} ~~är~~ toget kört
Längsele som utgångsstation, kopplas sedan samman med toget
fr. Östersund i Sundsvall, det väntar för att jag kanske kan
få sova gott ty här i Längsele är det inte mycket folk
och det är väl inte så många som stiger på under vägen
mitt i natten heller.

Känner Norland med sin otroliga sommarchetta, solbränd
och glad. Idag steg jag upp först framåt 12.11 när
plötsligt solen svängt så mycket på himlen att granarna
nutt tättet inte längre skyddade, kökade några mackor och
packade ihop. Gårdagens hårda landsvägsvandring tog hårt på
mina minsta ben vilket föresakat mig mycket lidande
idag. Hyttekloghis har jag inte behövt gå så mycket, ty
redan efter ett par kilometers promenad kl 12-13.15 fick
jag lift, återigen med en jobbar i Stekenjokk, och han
körde mig hela vägen, 9 mil, till Vilhelmina.

Tjösing väg, herlig karl, framme i Vilhelmine 14.15. De hade jag dygt tre timmar till nästa hållpunkt för mig, rälsbussen till Hoting, kl 17.40.

Tillbringade tiden med att äta bruna bönor på en bar, hitta på vad som återstår av den tidigare stora kyrkstaden, finne att museet hade stängt precis kl 15, läsa DN och äta glass, gå till konditori och dricka kaffe samt se första halvleken av matchen Västhyckland - Australien samt efter en promenad genom det expanderande samhället (f.d. köping) gå till stationen och köpa en biljett till Hoting, 19 kr. På vägen dit kom jag i samspel med en äldre, herlig karl med josta åsikter.

Rälsbussämbete, försenade, började läsa "Indiens, Pakistans och Bangladeshs historia" (Sonden-Hellquist, Hellquist) och tittade på kartan. Direkt byte i Hoting 19.20. Framme i längsele 21.50, försenade p.g.a. kollision med en ren. Var 3 passagerare från bågen (Vilhelmine-Hoting var fullsatt, 4 veqvar), bl.a. en herlig, ung kille som skulle av i Ådalsliden.